

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Az új irány.

Pécs, 1897. Április hó 12.

(M.) Valamint a nagy politikai — úgy a szerényebb törvényhatósági — sőt mi több, a még szerényebb községi életben is természetes következménye a dolgoknak az, hogy amint az az egyén, aki a jelzettek valamelyikében akár hivatva, akár hivatlanul, akár áldásosan, akár pedig megbénítólag, de minden esetre a vezérekedést arrogálóan működött, eltávozik, avagy elbukik, önkénytelenül egy új iránynak állunk hajnalán, a melynek már első sugarai is felolvasztani sietnek az egyéniség ama bélyegét, a melyet a fent érintett távozó minden egyes alkotására reá nyomott. — Hogy már most a teljes regenerálást jelző e felfogás a gyakorlatban mennyire és minő formákban nyilvánuljon, azt az új kurzus embereinek kell saját tapasztalattal, kellő önmérséklettel párosult erélyükkel és mindenek felett tárgyilagos igazelműségükkel elbírálni kiérezni ama helyzetből, a melyet a távozó megteremtve hátrahagyott és a melylyel első sorban nekik kell leszámolniuk.

Hogy erre a nagybőjti elmélkedésekre ez egyszer nem országos viszonyaink méltatása, avagy egyik vagy másik miniszter szándokolt visszavonulása, hanem a vármegye alispánjának távozása folytán megyei közviszonyainknak — ott, ahol kívánatos — gyökeres megváltoztatása iránti vágy

adta a tollat kezünkbe, azt a helyzettel csak némileg is ismerős olvasó előtt különösen hangsúlyozandónak nem tartjuk.

Igenis, Szily László alispán elment és ha ezzel — mindaddig, míg esetleg újból mérvadóknak lenni nem óhajt — lovagias ellenfeleivel szemben minden további személyes támadásnak élet el is vette, lehetetlen más részt — bár teljesen sine ira et studio — nem foglalkoznunk ama rendszerrel, a melyet ő már évek hosszú során át előkészített és amelyet, mint a hatalomnak kizárólagos birtokában volt alispán inaugurált; inaugurált pedig igen gyakran személyek és eszközök válogatásával, még gyakrabban nélkül; ahol lehetett, tán simábban, ahol pedig megijedtek, a megfélemlítési rendszer teljes alkalmazásával. — Egyszóval megtett mindent, ami feltétlen egyéni hatalmának öregbítésére szolgált és nem tett semmit, ami ennek csak némileg is rovására az önzetlen, egészséges közérdek diadalát jelentette volna.

Nem szólunk itt ugynevezett alkotásairól: a megyei árvaházról, avagy a mohácsi kórházról. Szívesen nyújtjuk neki eme, bár első sorban finansziális operatúrokért a kivitel reá eső részében az elismerés palmájának megfelelő leveleit, de nem feledkezünk meg ezzel a régiokról és az igazságról sem, mert konstatálandónak véljük, hogy az árvaház eszméjét néh. Bartosságh Imre, volt megyei fő-

jegyző penditette meg legelőször, a kórház létesítését pedig első sorban Mohács városának és az ottani intézőknek humánus áldozatkészsége tette lehetővé. — Nem szólunk tehát, mint már mondtuk, ezekről a vívmányokról és semmi kifogásunk az ellen, ha a vármegye immár nyugdíjas alispánja azokkal — mégis az imént jelzett korlátozással — enyhítő balzsamként szorgalmasan borogatja a „Pécsi Napló“ mult napokban irt egyik közleménye szerint: „göröngyös közpályáján kapott vérző sebeit!“

Hanem igenis visszatérünk a rendszerre, melyet meghonosított, a rendszerre, mely az érdekkörön kívül állók senkijének sem tetszett, a rendszerre, mely ellen nagyon sokan zúgolódtak, de ellene tényleg eddigelé különböző indokból semmit sem tettek, a rendszerre, mely korrumpáló hatásával társadalmilag utcai diskurzust, hivatalosan pedig nyílt titkot képezett, a rendszerre, melynek azonban immár végét kell hogy érjünk, ha másért nem, úgy ama német közmondás: „ha a herceg megy, palástja is vele esik“ ez esetben nagyon kívánatos betartásáért is!

De hát miből állott e rendszer eddigelé? — Röviden, te teljesen gyakorlatilag definiálva, abból: hogy minden személyi kérdés — ami pedig igen fontos egy vármegye életében — személyes érdek szerint lőn elbírálni. És

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Az irgalmatlan.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A boldogság mindenki részére van teremtve s boldognak lenni mégis oly fogalom, melyet teljesen megérteni nem tudunk. Hajszoljuk a boldogságot s mégis sokan nem találják meg s ebből magyarázható, hogy sok ember olyan alakban keresi a boldogságot, mely csakis rendkívüli egyéneknek boldogság.

Igy járhatott Fehér Sebestyén is ki ifjú kora dacára is a boldogságot oly alakban vélte feltalálni, melyet, ha eddig meg nem bánt, egykor bizonyosan meg fog banni — beállott fehér rabszolgának.

Fehér rabszolga, pláne itthon, a mi hazánkban, erre kételkedve rázza meg fejét a szives olvasó, pedig így van Minek volna az helyesebben nevezhető, aki oly állást foglal el a világban, hogy jövőjében nincs egy remény sugar, nincs egy jövőre kecsegtető kilátás; aki közpályára lép, reményli az előhaladást reményli, hogy küzdelmei célra vezetnek s boldog családi életet alapít.

Erre a városunk nőtlen agg legénysége és tán néhány nős ember is azt gondolja, nó-

iszen a házas élet sem fenekig tejfel, — főképp ha anyós is van; de vannak kérem oly pályán, akiknek egész életükön parancsolnak, család alapításuk már eleve ki van zárva, vagyon szerzés lehetetlen, az élet örömeiről lemond, éjjel és nappal a társadalom szolgálatára áll, tehát ez a fehér rabszolga, Fehér Sebestyén, az irgalmas rendű patikárius.

Szegény Sebestyén barát, így gondolkodom én róla, miért tanultal? Miért fáradtal? Életcélod mások szolgálata, elismerés érte semmi! Életed örökös munkában folyik le, miért nem lettél más, ha például lettél volna civil patikárius, reményed lehetett volna, hogy jó partit csinálsz és patikát szerezhetsz; vagy ha már úgy megszeretted a reverendát, miért nem lettél Petrinus, akkor a jövőben kecsgetett volna egy jó plébánia, hol nyugodtan élnél, vadászhatnál, mulathatnál s rokonaidat is támogathatnál — más pap is magánál tartja hugát vagy rokonát; vagy ha szerzetessé akartál lenni, miért nem léptél a tanító szerzetek egyikébe, akkor legalább a husvét és karácsonyon kívül az évet kéthetod részben saját kedved szerint tölthetnél el. Vagy ha ambiciod nem volt a gyermekekkel vesződni, miért nem lettél Franciskánus? látod, akkor ha a misét és imádságot végeztél — nem tartoznál semmi további szolgálattal!

De hát irgalmatlan lettél magad iránt,

fehér rabszolga lettél, pedig tán mást is elérhettél volna. Emlékszel e arra a történetre, melynek egyik hőse voltál? Ne haragudj meg, hogy nyilvánosságra hozom, de te távol vagy, tán meg sem tudod, ha címet akarnék neki adni, azt kellene írnom „a rosszul sikerült öngyilkosság.“

Vadas városban van rended háza; ott kevergetted te a kenőcsöket, ott hintetted meg porcukorral a keserű labdacsokat s ott pattozott ujjaid között a porokat elosztó kártya. Én a történetet mástól hallottam, úgy adom mint kaptam, nem nyerek rajt semmit.

Tehát, hogy a dologra térjek, a gyógyszerárba bejárt egy csinos, jó családbeli 18 éves leány; igen sokat járt a patikába, majd rissport, majd Egger pasatillát, majd mellcukrot, majd füstölőt vett, szóval mindennap ott volt Irénke a gyógytárban.

Ismert dolog, hogy patikában igen szívesen eltréfálnak a fiatal lányokkal és így az én Sebestyén barátom is szívesen eltréfált vele, de amelletts dicséretére vagy szégyenére mondvá, sosem vette észre, hogy Irénke rajt felejtí nefelejtis szemeit, nem vette észre azokat a kívánatos cseresnye piros ajkakat, a duzzadt kebleket és gyönyörű ölelésre termett karokat. Irénke már hónapok óta volt rendes vevője a gyógytárnak, de Sebestyén nem akarta észrevenni az epedő pillantásokat és

ha ez érdek véletlenül megegyezett a közmorál felfogásával, az erkölcsök gratulálhattak maguknak diadalukhoz, ellenkező esetben szabadságukban állott ártalmatlanul bölcselkedni saját hatáskörükben. — Elmékedéseiket senki sem zavarta, de kudarcukat senki meg nem torolta. — Létesített, ment, vagy maradt minden úgy, amint azt a jól felfogott magánérdek megkívánta és a juszticiának annak idején nagy garral ígért bevonulása, üres parademarschnál egyébnek nem bizonyult.

Bennünket ez azonban nem lepelt meg, a klikk-uralom szülte események logikus egymásutánban így fejlődtek ki közel két évtizeden át és meg kellett jönnie az 1890-es restaurációnak, hogy e rendszer biztos alakban kidomborodva, diadalát egész a kimerülésig ülhesse meg a közérdek felett!

De mint minden, úgy asarjuk hinni, hogy e rendszer is mulandónak bizonyuland, sőt hogy már haldoklik is és hogy nemcsak jellemesnek ismert, a becsületet és tisztességet nemcsak eszményi magas nézőpontról elbírálni szokott, de egyuttal tetterős és erélyesnek is ígérkező ifjú főispánunk alatt inauguráltatni fog amaz új irány, amely hivatva lesz — a menyire emberileg lehetséges — e vármegye minden igazságos közérdekét és ezzel nagyrészt az egyeseknek jogosult magánérdekét is a közóhajnak megfelelőleg megoldani.

Egy ilyen valóban és félreismerhetlenül fontos megyei közérdeket képezend a közel jövőben az alispáni szék ki által leendő betöltésének kérdése is. E kérdésben ugyanis teljesen csatlakozunk fent nevezett lapársunk mult heti egyik számában tett enunciaciójához, sőt e fölötti nézetünknek még minden kételyt kizáróban is adunk kifejezést. — Amidőn ugyanis az erre az állásra aspirálókként hangoztatott két egyént etikailag teljesen egyenlő

magas színvonalon állónak tartjuk és jelentjük ki, tekintettel mégis hosszú szolgálati éveire, az ezzel szerzett életismeretére és tapasztalataira, a modern közigazgatásnak úgy jogi, mint társadalmi fontos kivánalmaira, továbbá a tételes törvények és rendeletek halmazára, melyekbe bele kellett magunkat élnünk, amit pedig csak hosszú évek gyakorlata ad meg, nem késünk kijelenteni, hogy mi ez épp oly fontos szakbeli indokknál fogva teljesen Trixler Károly nohácsi főszolgabíró alispán-sága mellett foglalunk állást. Mert akárhogy tekintsük is a kérdést, azoknak az időknak is végét kell érniök Baranyában, hogy az alispán csak dolgoztasson; dolgoznia és a dologhoz értenie kell önmagának is, mint azt ma már a legtöbb törvényhatóságnál látjuk és különösen a szomszédos két törvényhatóságnál köztudomásulag tapasztaljuk is.

Ez a mi álláspontunk, amely mellett nyílt sisakkal küzdünk!

Baranyamegye közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. április. 12.

Szinültig megtelt a közgyűlési terem jobbára fekete ruhás bizottsági tagokkal, a kik ülés végeztével bucsutisztelgésre voltak menendők az immár nyugalmazott alispánhoz.

Dr. Fejérváry b. főispán, díszmagyarban 10 órakor a terembe lépven, éljenzések közt elfoglalta az elnöki széket. „Üdvözlöm a tisztelt bizottsági tag urakat és megnyitom a közgyűlést. Kíván-e valaki a napirend előtt felszólalni? Következik a napirend.“ Ennyiből állott a katonás rövidségű megnyitó.

Alispáni jelentés.

Kószits Kamil főjegyző egész terjedelmében fölolvasta az alispán évnegyedes, elég terjedelmes jelentését, melynek rövid kivonatát a következőkben adjuk:

Kimagasló eseményét képezte az évnegyednek a főispán kinevezése és beigta-

Hiába volt Irénke sok ígérete, hiába a szép szemekből hulló könnyek árja, Sebestyén a történetektől megijedve, sietve megfordult s haza sietett.

Othon, szobájában remegve esett le az egyszerű pamlagra, szive sebesen vert, gondolatai összekeveredtek, mit csináljon ő most? hol talál vigasztalást, tanácsot? Nincs sehol, pedig szive követeli a maga részét, neki is sokszor megjelentek csalóka képek álmában, de azért tanácsot akkor sem talált.

Egész éjjelt álmatlanul töltötte; kínosan vergődött ágyában, ha szemeit lehunyta, véres tragédia képe jelent meg előtte Irénkét látta véresen kiterítve, de végre jött a hajnal, a kötelességérzet győzött; bement a gyógytárba.

Halvány, beesett arccal készítette a vényeket, felírt szereket, midőn az ajtón Irénke lépett be, majd összerogyott, úgy megijedt, alig bírta köszönteni s ülészel megkínálni, pedig sok dolga volt, éppen egy rendelményt csinált és az erős szerből csak 2 cseppet volt szabad adni, de remegő kezei megtárgadták a szolgálatot s mindig több ment, többször megkísérette kettőt cseppenteni, de nem sikerült.

Irénke észrevette és kérdezte, hogy baj e az, ha több megy bele, oly erős e az a szer; Sebestyén kétségbeesve felelte, hogy nagyobb adag a beteg halálát okozhatná, erre Irénke kérte az üveget s biztos kézzel

tása. A pécsváradi adóhivatal f. hó 1.ével megnyitott, ugyanott a járásbíró, mint telekkönyvi hatóság f. évi május 1. én kezd meg működését. Hogy a jó pécsváradiak öröme teljes legyen, közli a jelentés, hogy még ez év folyamán létesíteni fog ugyan csak Pécsváradon egy 15 holdnyi területű állami szőlőtelep, mely teljesen ingyen fogja kiosztani az ottani népnek az amerikai vészszöket. A gazdasági viszonyok általában kielégítőek. A közbiztonsági állapotok jelentékenyen meg nem zavartattak, csupán a komló bányamunkások körében keletkezett egy kisebb kaliberű sztrájk, a mi azonban azóta megszűnt. Olasz ügynökségek részéről kivándorlásra csábítják a föld népet. A közegészségügyi állapotok kedvezőek voltak. A baba kurzuson 13 hölgy nyert képesítést. Az állatok egészségi állapota is javulást mutat. Lépfene 12 községben fordult elő. A sertésvész megszűntnek tekinthető, csupán még 5 községben órákodik. A száj és körömfájás teljesen megszűnt.

Intermezzo.

Alig hangzott el a főispán streeotip kérdése: „Kíván-e valaki hozzászólani?“ — jelentkezett szólásra Antal Gyula a ki a következő spech-et tartá:

Méltóságod bölcs vezérlete alatt ma tartja első rendes közgyűlést nemes Baranya vármegye közönsége. Nem voltam abban a helyzetben, mert hivatalos kötelmeim nem engedték, hogy a beiktatásnál jelen lehettem volna. Illőnek tartom tehát, hogy midőn Méltóságod első rendes funkcióját tartja, szívből röviden üdvözlöjlem.

Én, a kihez semmiféle magánérdek nem kötheti Méltóságodat, mert elvem az, hogy habár közigazgatási pályára fiaim közül nem egyet készítettem elő, de ebben a vármegyében közigazgatási pályára nem fognak lépni... (Egy basszus hang: Szép!)... Éppen azért, nem tudom mi cézzal volt mondvá, hogy szép. Akárhová küldjem is tehát őket, Sárosba, vagy Baranyába, az tökéletesen mintegy. Éppen azért egész függetlenül szólok föl és melegen üdvözlöm a méltóságos urat. Miért? Mert én egy mintaképet látok öbenne a jövő fiatalág részére. Mert a mánás urak, a kik nem igen szoktak kitünő vizsgákat tenni (Derűtség)... mert Méltóságodnak első és fő, minden esetre jól át-

a mély fohászokat, pedig Irénke vergődött — szenvedett, — szerette Sebestyént.

Tudta már Irénke azt is, mikor van Sebestyénnek szabad napja, egyszerre komoly elhatározásra jutott; ha nem fogja őt Sebestyén meghailgatni és visszautasítja, megöli magát, nem akar tovább élni, szívében hordva a szerelem szűrő tövisét.

Szülei aggódva nézték Irénke izgatottságát és méla buját, de okát nem sejték. A szegény sziv vergődött, míg végre eljött az alkalom a kínos és fájdalmas való megtudására.

Irénke megleste Sebestyént s midőn a városon kívül sétált, azon rövid időt is elmélkedésre szánva, mely szabad délutánján volt, egyszerre mellette termett. Sebestyén össze-rezzenve, zavarodottan nézett körül, egész egyedül voltak, sehol egy lélek, csak az erdő szélén felrikkantó fekete rigó törte meg a csendet.

Irénke szava töredeve hangzott s Sebestyénnek hideg izzadságcseppek verődtek ki homlokán. Tudja meg Sebestyén, hogy én magát szeretem, ne maradjon a szerzetben, nincs ott magára semmi jó; lépjen ki, álljon be kondícióba, vegyen el feleségül, ígérem hogy oly csekély igényű s oly jó gazdaasszony leszek, hogy meg fogunk tudni élni, én is tudok szépen himezni, jártam polgárba, elmegyek póstásnének, tudok zongorázni, adok leckéket: mindent, csak lépjen ki!

cseppentette be az üvegecskébe a 2 cseppet s figyelmesen elolvasta a felírást: „Oleum Crotoni“. Sebestyén fellegezve Irénke higgadt-sága által, megnyugodva a helyére tette az üvegeket, az ajtó melletti legalsó polcon szélről, ezt Irénke megjegyezte.

Másnap Irénke már reggel korán leste a laboránst, ki a gyógytár ablakait szokta pucolni, midőn megjelent magához inté s egy ezüst forintost nyomott a markába, Pista — így hívták a laboránst, az ajtó mellől a legalsó polcra a legszűlső üvegből szerezzen nekem ebbe a kis üvegbe s kap még egy forintot.

Pista tudta, hogy a polcokon kint mérget nem tartanak, megígérte s midőn Sebestyén a konyhába ment, a kért szert Irénkének megszerezte. Irénke haza ment, be csukódott szobájába s kezébe vette az üveget, majd megcsókolta és sirva gondolt arra, hogy ez megmentendi minden fájdalomtól és az élettől, mely csalódott szerelme után meg utált lett.

Elővette papírjait s egy igen érzékeny levelet irt szüleinek. Sebestyénnek nem akart írni, nehogy halálával bajba hozza: úgy is megfogja tudni Sebestyén, hogy érte haltam meg. Levelét leragasztá s a diványra fektűt s az orvoságos üvegecskét szájához vitte, egy keveset lenyelt s a többit az üveggel le ejtve elfolyatta, hisz ebből egy korty is elég a halálra. Most egész testét borzongás futotta

érzett kötelessége a jó közigazgatás, a ki erre nézve a képességet kitüntetéssel szerezte meg. (Közbekialtások: Ugyis tudjuk! Minek mondja ezt nekünk!) Méltóságod példát adva, a fiatalságot ösztönözni fogja s ezzel kapcsolatban várom és feltételezem, hogy Méltóságod azon lesz, miszerint az igen tisztelt tisztikar, a melynek élén áll, felügyeleti jogánál fogva a megalkotott törvényeket úgy hajtsa végre, hogy a törvények intenciója szerint mérsékeletet alkalmazzon, nehogy azoknak a súlyát az adózó nép anynyira érezze. Mert ne gondoljak ám azt, uraim, hogy a polgárember csak arra való hogy képviselőválasztás alkalmával... (Felkiáltások: Eláll! Nem hallgatjuk! Éljen a főispán! Nagy zaj.)

Fejérváry Imre b. főispán: (Csenget.) Méltóztassék a tárgynál maradni!

Antal Gyula:... Éppen azért miután az alispáni jelentésben benne van, hogy Méltóságodat kinevezték: az első alkalmat illőnek tartottam megragadni, hogy melegen üdvözljem. (Éljenzések.)

Kifosztott Wertheim-szekrény.

Jagics József emelkedett föl ezután helyéről. Egy megjegyzése van — ugymond — olyan dologra, a mely nincs ugyan benne az alispáni jelentésben, de kellett volna, hogy bent foglaltassék; mert ez szintén esemény számba jön.

Általában tudva van az a vármegye közönsége előtt, hogy mult évi október 15- és 16-ika közti éjszakán Baranyavár községének Wertheim szekrényéből 24.000 frt értékű regále-kötvényeket, 12.000 frt beszállított állami idót, kétszáz forint községi pótlókat, száz forintot szegények pénzét elloptak. Magán a helyiségen, hol a szekrény állott, semmiféle külső erő-zaknak nyomai nem voltak, a mi azt a gyanút kelti, hogy oda csak alkulesccsal mehettek be, még pedig abból a helyiségből, a mely közvetlen szomszédságát képezi.

Nekem, mint községi köteléken kívül állónak tudomásom nincs, és nem is lehet, hogy mi minden történt e dologban. Annyit tudok csak, hogy jelentések történtek, de a nyomozások nem sikerültek. Kérdezősködtem, kutattam tehát és annyit megtudtam, hogy a kassza eltulajdonítása éjszakájában valamenyi kulcs a pénztárnok kezén volt.

Ha már most hozzávesszük, hogy az eltüntetett pénzek a külső erőszak nyomai

át, gyomra fájni kezdett, majd a roszullét jelentkezett és a haláltól való félelem egy fájdalmas sikolyba tört ki. Anyja hallva a sikolyt és aggódva leánya levertségén, a szobába nyitott, látja leányát a félelemtől eltorzult arccal, majd a levelet és a földön fekvő üveget látván kétségbeesve rohan az emeleten lakó öreg orvoshoz. Doktor ur, az Istenre kérem, jöjjön. Irén megmérgezte magát! Az orvos 3 lépéscsőt is lépve fut le; a síró anyát csillapítani akarja s a beteghez megy, azonnal az üveget veszi fel s vizsgálja, majd rá parancsol, hogy mondja, meg mit ivott? Irénke szakgattott szavakkal mondja meg, hogy a szer neve Oleum Crotoni. Az orvos elmosolyogja magát; a mamát megnyugtatta, hogy a baj nem veszélyes és jót áll Irénke életéért, s midőn eléje tesz a papírt, hogy a receptet megírja, komolyan leül s írja:

Egy csésze rántott leves
Két pohár veres bor
És tiszta ruha

Irénke felgyógyult s már boldog felesége egy ügyvédnek, de te, Sebestyén, vigyázz, gondold meg magadat és ne engedd, hogy érted pusztuljon a szép nem.

Sárosfalvi.

nélkül lopattak el, ez azt jelzi, hogy az illetők abban a helyiségben szabadon és biztonságosan érezhették magukat.

Én vártam a fejleményekre. A januári közgyűlésen semmi jelentés, ... most dettó. Kérem tehát az alispánt helyettesítő főjegyzőtől, esetleg járási főszolgabíró urtól: vajjon elrendelte-e a maga hatáskörében a fegyelmi vizsgálatot, s egyáltalában minő helyes intézkedéseket tettek arra nézve, hogy az ilyen uton-módon okozott kár megtéríttessék, vagy biztosítottassék, továbbá hogy hasonló dolgok többé ne történjenek. Az hiszem, hogy ez irányban felszólalásomat helyeselni fogja az egész közgyűlés.

Zárjelben legyen mondva, az előjáróság tagjait egy szóval sem akarom gyanúsítani. Csupán azt szeretném tudni, hogy ebből az ötletből bocsátott-e ki a vármegye valami köriratot, mely arra tendálna, hogy a községek jobban őriztessék vagyoniukat s a reájuk bízott idegen pénzeket. (Helyeslések)

Úgy látszik, **Koszits Kamill** főjegyzőt nem lepte meg az interpelláció, mert kéznél volt egy egész paksaméta, a melyből egymásután szedegette elő a sok írka firkát, jelentést stb. A dolog vége, illetve válasznak lényege az lett, hogy betilt mondott be, mert bizony a nyomozás mai napig nem hozott semmi pozitív dolgot eredményre, miért is az alispán nem tartotta szükségesnek a dolgot fölemlíteni. Olyan általános intézkedésekre, minőt Jagics említett hogy t. i. figyelemzett körlevelet kellene kibocsátani, tekintettel a jó közbiztonsági állapotokra, ennek szüksége fen nem főrog. (Helyes!)

Nem oda Buda! — gondolta Jagics s célozva a fölhangzó helyeslésekre, kijelenti, hogy most már csak azt nem képes megérteni, hogy mi hát a helyes ebben a dologban. Talán az, hogy fegyelmi uton semmi sem történt? A törvény értelmében az előjáróság vagyoniilag felelős az állami adóért annak beszállításáig. Le kell folytatni a fegyelmi vizsgálatot s elrendelni ellenök a vagyoni felelősséget. Mert az ártatlan községre ráhárítani a tetemes kárt, nem volna helyes. A főjegyző választát tehát megnyugvással tudomásul nem veheti s követeli, hogy a szükséges vizsgálat fegyanosítottassék minél előbb s a körlevél kibocsátassék.

Koszits főjegyző felszólalása után főispán az egész közgyűlés helyeslése közti kimondta a határozatot, hogy Jagics indítványa egész teljességében elfogadtatik, az alispáni jelentés többi része pedig tudomásul vétetik.

Az alispán bucsuzása.

Megrendült egészségi állapota folytán, nyugdíjjogosultságának fentartása mellett az alispán lemondása elfogadtatik s részére f. évi május 1-től kezdődőleg havi részletekben évi 1450 frt nyugdíj rendeltetik. Az erre vonatkozó közgyűlési határozat kimondása után **Benkő Gyula** nagyobb beszédben bucsuztatta el az alispánt, melyben kiemelte, hogy **Szily László** már 32 év előtt a vármegye szolgálatába lépett s azóta rövid megszakítással mint tisztviselő, de a megszakítás időköze alatt is a vármegye érdekeit szolgálta. Már a hosszú, buzgó szolgálat magában is érdem, de maradandó alkotások is jelzik ezt a szolgálatát. Ilyenek a mohácsi László-kórház, a megyei árvaház Pécsen, a megyei közutak kiépítése s a megyei közigazgatás mintaszerű berendezése. Mindezekért Baranyavármegye a halás elismerés jutalmát nyújtja a távozó alispánnak, mint köteles tartozásának lerovását s ezért indítványozza, hogy:

Határozza el a vármegye közönsége, hogy nagyszigeti **Szily Lászlónak**, a közügyek terén 32 éven át teljesített buzgó és közhasznú munkálkodásával, különösen pedig az utolsó 8 év alatt alispáni minőségében nagy-

szabásu alkotásaival szerzett érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíti;

határozza el továbbá, hogy ezen jegyzőkönyv egy példányát neki küldöttség által fogja kézbesíteni;

végül arcképét a pécsi megyei árvaház és a mohácsi megyei közkórház helyiségében leendő elhelyezés és kegyeletos megőrzés végett két példányban megfesteti.

Miniszteri rendeletek.

A kereskedelmi miniszter az 1897—1898. évekre szerkesztett utalap költségvetést azzal a csekély észrevétellel, hogy »nem egészen reális alapokon nyugszik« — jóváhagyta.

A belügyminiszter jóváhagyta a megyei árvaház alapszabályaiból két szakasznak történt módosítását.

A megyei székházban végrehajtott átalakító munkálatoknál 1146 frt 70 kr több kiadás merült föl az előirányzatnál, a belügyminiszter kíváncsi reá, hogy miért történt ez a túllépés. A válasz el fog menesztetni.

A kvóta ellen.

A közgyűlés egyhangulag és zajos éljenzéssel fogadta el ezután az állandó választmánynak a kvóta felemelése, sőt kiigazítása ellen is erélyes hangon tiltakozó önálló jellegű fölrirat-tervezetét, melyet külön-külön fognak a képviselőházhoz és a miniszterelnökséghez felterjeszteni.

Magát a fölriratot nem régiben közöltük szó szerinti szövegében.

A bizottsági tagok ezután egyesével, később párosával, hármasával adták egymásnak a kilincset s felére lefogyott bizottsági tagok előtt dőcögött tovább a referádák szekere. Az állandó választmány proposíciói valamennyien »elfogadtatik« határozattal lőnek szankcionálva, kivétel csupán a kerületi érdek felebbeszésénél volt, mire nézve tudvalevőleg az állandó választmány úgy határozott, hogy

az erdészek, mint a jegyzői nyugdíj egyesület tagjai vétesse-nek föl.

Klombauer Antal azt bizonyítja, hogy az állandó választmány javaslata ellenkezik a törvénnyel és az ennek alapján alkotott nyugdíjszabállyal. Felolvassa a törvény idevonatkozó szakaszát. Tagadja az erdészek községi jellegét, mert ezek nem a községektől, hanem a megyei erdészeti alaptól kapják fizetésüket.

Benkő Gyula szükkeblőséget lát a jegyzők részéről azok iránt a szegény erdészek s özvegyeik iránt, a kiket nálunk sem ég, sem föld nem akar bevenni. Több méltányosságot vár. Elfogadja az állandó választmány javaslatát.

Jagics József teljesen korrektnek tartja Klombauer felfogását a maga álláspontjáról, bár igaz, hogy ő csak pro domo beszélt. Pedig e teremben minden kérdés csupán a közérdek szempontjából bíralandó el. Különös, a mult évben a vármegyei tisztviselők, az idén meg a jegyző urak tagadják meg az erdészeknek a fölvetelét. Bizonyítja végül, hogy az erdészek is organumai a vármegyei közigazgatásnak, tehát az állandó választmány javaslatához képest fölveendőknek találja az erdészeket a jegyzői nyugdíj-kötelékbe; egyben azonban feliratot óhajt intéztetni a kormányhoz, hogy az erdészekről egy országos erdészeti nyugdíj-szövetség keretében gondoskodjék.

Frimmer drávaszentmártoni jegyző akar szólani. Főispán a nagy zajban hosszasan csenget s felolvassa a törvény szakaszát, mely szerint a bizottság tagjai olyan vitában és szavazásban nem vehetnek részt, melyen érdekelve vannak. Ennélfogva Frimmer jegyzőtől a jelen esetben megvonja a szót.

Morvay Ferenc szerint a kérdés sokkal fontosabb, mint azt egyelőre gondolhattuk. Ezek a nyugdíjintézetek nem kegyelmi, hanem pénzintézetek, a melyeknek nem lehet, nem

szabad megrendíteni a létalapjukat ilyen beszuró rendelkezésekkel. Ujabb tagok felvétele veszélyezteti az egyesület prosperálását. Hozzá még az erdészeknek a jegyzők közé való felvétele később precedenst alkotna, hogy vegyék be a bírót, kisbíró, baktort, sőt talán a falu csordásait is a jegyzők nyugdíjgyesületébe. Gondoskodják az erdészekről a kormány. (Eljenzés.)

Szily Pongrác csatlakozik Jagics érveléséhez, de midőn ezt teszi, azzal a céltalattal teszi, hogy igenis, a vármegye vegye föl az erdészeket a maga tisztai nyugdíj-egyesületébe. Szerinte az erdészek községi alkalmazottaknak egyáltalában nem tekinthetők s így nem tartja őket felvehetőnek a községi jegyzők egyesületébe. Hisz ezt kívánhatnák akkor mások is, pl. a körorvosok. Küszöbön áll ugyanis az erdőknek állami kezelés alá vétele. Intézzen a vármegye két feliratot. Egyiket a belügyi kormányhoz, hogy ideiglenesen valami nyugdíj feléről gondoskodják a községi erdészek részére, a másikat a földművelési miniszterhez, kérvén, hogy gyorsabb tempóban vigye keresztül az erdészet államosítását, ebben az esetben aztán az erdészek nyugdíj-ügye magától megoldódik.

Husz aláírással névszerint való szavazást kértek; de mivel a 20 aláíró közül 12 jegyző, tehát érdekelt fél volt, elnöklő főispán nem rendezte el.

Fölállás általi szavazásban azonban a jegyzők álláspontja diadalmaskodott, 17 szavazattal 11 ellenében elvetették az állandó választmány javaslatát s Szily Pongrác indítványát fogadták el a községi jegyzők hatalmas éljenei közt. Eljenezni már nekik is szabad volt, bár a szavazásban nem vehettek részt.

Legutolsónak maradt Kisasszony József megyei tisztviselő kérvénye, a kinek félévi szabadságidőt engedélyezett a közgyűlés, a mely d. u. háromnegyed egykor 106 tétel lemorzsolása után véget ért.

H i r e k.

Pécs, 1897. április hó 12.

Nagyhét.

Gyászba borulnak az egyházak oltárai; gyászba vonják a feszületeket, melyeken az emberiségért kiszzenvedett Istenember alakja látható.

Beköszöntött hozzánk a nagyhét; a vezeklés, a bűnbánat leggyászosabb, de legfelemelőbb időszaka is, mely után következik a feltámadás örömmünnepe, a „halleluja“ napja, a husvét.

Ettől azonban még egy hét választ el bennünket; egy hét, utolsó hete a negyven-napi bőjti időszaknak; az utolsó, de a legszigorubb és leggyászosabb is.

A Golgotha útja, a Kálvária megtelik hívő nép ájtatos seregével; a stációk körül egész nap imádkozók csapata látható s benn a templomokban pedig egymást éri a gyászos és magasztos szertartások sora, melyek a nagyhét nagy eseményeinek emlékére tartatnak.

Ilyenkor még a „legfelvilágosultabb“ ember is belátogat a templomba és ha csak kőből nincs a szíve, hacsak nem elfásult a lelke, meg tudja az, a mit ott lát, a mit ott hall és lassankint érezni kezd; érezni a hitnek, az istenbe vetett bizalomnak áldásos, jótékony hatását.

Krisztus vallása az ő egyszerű fenségében, az ő magasztos gyászában a nagyhéten mutatja be egész hatalmát az emberi szívek és elmék felett. Mikor megszólal a templomok ivhajtásu hajóiban a „Miserere“, a „Lauda Sion“, a „Pange lingua“ és a „Jerussálem, Jerussálem“: megértjük, hogy miért lett ez a vallás „katholikus“, általánosan elterjedt az egész világegyetemen. A hol így dicsérik az Urat, a hol így imádják a Teremtőt, ahol

így készülnek a Megváltó feltámadására, a hol így veszekelnek a halandók bűneiért, a halhatatlan Messiás Golgotha-útjára, a hol így emlékeznek: ott nagy a hatalma a hitnek, a vallásnak, a mely nagy hatalom egész világgá elterjeszti azt. És ez a hit, ez a vallás a kőszikla, melyre fel van építve a kath. egyház s azon erőt nem vesznek a pokol kapni soha.

S a hol a katolikus egyház megy elől jó példával, a nagyhét gyászhete különben az egész kereszténységnek.

Ki magát kereszténynek vallja, a ki kereszt árnyékában született, az a nagyhéten a gyásznak, a bűnbánásnak él, hogy annál nagyobb örömmel nézhessen a szép husvét elé!

És a templomok hideg kővén fiatal leányok térdelnek; gömbölyű térdüket pirosra nyomja a kő, de ők nem érzik azt, mert szívüket a hit, a bizalom teszi erőssé. Szép asszonyok keresik fel az oltárok lépcsőjét s ki tudja, mennyi édes titok, mennyi szomorú boldogtalanság talál utat a nagyhéten az ur színe elé?! Aggastyánok ülnek a padosorokban s az elmúlt szép idők, az elmúlt megpróbáltatások után most megnyugvást találnak az Isten házában, a hol fekete, gyászos minden: csak egy világít földöntúli fényben, a hit, a vallás, a bizalom,

S ezért érdemli meg a „nagy“ nevet valóban a nagyhét!

Iksz.

Naptrend 1897. április 13-án.

Naptár: kedd. apr. 13. Róm. kath.: Hermenegild. — Prot.: Hermenegild. — Görög kel. (Apr. 1.) Egy. M. — Zsidó: Nisan 11. — Nap két 5 óra; nyugszik 6 óra 30 perckor. — Hold két d. u. 1 óra 54 perckor; nyugszik éjjel 2 óra 59 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 8-5 Celsius fok meleg; légnyomás 743. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett hűvös idő és helyenkint csapadék várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a vármegyeházán d. e. 10 órakor.

(Az alispán bucsuztatása.)

Megállapodás szerint a közgyűlés végeztével a vármegye nyugalomba vonuló alispánjától a közgyűlés tagjai együttesen vettek bucsut. Az alispáni szobában Benkő Gyula mondott beszédet a bizottsági tagok nevében, mire Szily László meghatottan válaszolt. A bizottsági tagok elvonulása után a vármegyei tisztikar állított be az alispáni szobába, a kiknek nevében Koszits Kamill főjegyző mondott istenhozzádot a távozonak. Az alispán könnyekig meghatva válaszolt s a könnyek a válás pillanatában erőt vettek az egész gyülekezeten, melynek minden egyes tagjával kezet szorított a nyugdíjba menő.

(Nőegyleti közgyűlés.) A pécsi jótékony nőegylet tegnap délután 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését, Sável Kálmánné elnökle alatt, saját helyiségében. Az évi zárszámadási kimutatások tudomásul vétele után következett a titkári jelentés felolvasása, mely megemlékezett az egyesület elhunyt védnökéről, Dulánszky Nándorról és érdemeit jegyzőkönyvbe iktatni kérte, továbbá az egyesület tagjának, Valentin Ottónak elhunytáról. Köszönetet indítványozott továbbá Szigrist József, óvodintézeti felügyelőnek, dr. Jellasich István orvosnak, ki az óvodai tanfolyamon, melyen a múlt évben is 16 óvodajelölt nyert oktatást, a községösségtant adta elő, a Krassnay Mihályné elnökle alatt álló népkönyha bizottságnak, az egyesület adományaival felkérészt nagyközönségnek s végül a sajtónak is, mely az egyesület jótékony céljait a helyi lapokban mindenkor ápolta. A múlt évi egyleti

eseményekre bőven kiterjesskedő, a titkár ügybusgalmáról tanuskodó jelentést a közgyűlés tudomásul vevén és a fentebbieknek köszönetet szavazván, — az egyesület védnökévé egyhangu lelkesedés közt dr. Fejérváry Imre báró főispánt választották meg. Majd a népkönyhabizottság jelentését olvasták fel, melyből kiemeljük a következőket: a népkönyhában 1896. december 15 től 1897. március 15-ig naponta 350 egyén — 100 egyénnel több mint az előző évadban, köztük 100 iskolagyermek — részesült ingyenes ellátásban, a mire 38.600 adag leves, főzelék és hus lett felhasználva, 15.945 adaggal több, mint az előző évadban. Összes bevétele volt a népkönyha alapnak 1357 frt 54 krajcár, mely az egyéb jövedelmeiből 2164 frt 74 krra szaporodott fel; összes kiadás volt 2000 frt, maradvány tehát 164 frt 74 kr. Ezután a jövő évi költségvetés jóváhagyatván, következett a 60 tagu választmányának 80 taguvá kiegészítése, mely célból a választmányba beválasztottak: Krátsznyi Ferencné, Majorossy Imréné, Borsický Imréné, Sauska Jenőné, Geiger Dezsőné, Leipzig Antalné, Schönherr Mihályné, Scholtz Gyuláné, Friedl Károlyné, Kopp Tivadarné, özveg Luizer Viktorné, özv. Kukovics Gyuláné, Sipóc Frida, Herbert Jánosné, Deutsch Kornélné, Szommer Gyuláné, Mestrics Imréné, Löffler Vincéné, Lenkei Lajosné, Zsolnay Imréné, Berec Károlyné, Köröszty Józsefné, dr. Kereky Mihályné és Littke Frida. A választás megejtése után Krassnay M.-né indítványára a közgyűlés az egyl. tisztikarnak, Sável Kálmánné alelnöknőnek, Denk Lajosné pénztárosnak, Cseh Marianna gyermekkerti igazgatónak és Reeh György titkárnak, buzgó és odaadó működésükért köszönetet szavazván, azzal a nagy érdeklődés mellett lefolyt közgyűlés véget ért.

(Nemesi előnév adományozás.) A király ő felsége Zurna Károly tábornoknak nemességéhez a „Zalavári“ előnevet adományozta.

(Uhlánusok menetgyakorlata.) A 6-ik számú dásidás ezrednek Tolnán fekvő egyik százada kétnapos menetgyakorlatra indult tegnap Tolnáról Szigetvárra. A század, melynek két előőrsi szolgálatot teljesítő tiszte tegnap délelőtt érkezett a városba, Pécsre is utba ejtven, ide az esti órákban érkezett meg és itt tartott éjjeli pihenőt. Kora reggel aztán tovább indultak Szigetvárra, honnan holnap fognak ugyan csak városunkon keresztül állomáshelyükre visszatérni.

(Kamarai hangverseny.) Szép és előkelő közönség töltötte meg szombaton este a „Hattyu“ nagytermét, hogy meghallgassa a „Zenekedvelők egyesületé“ nek ez évadban utolsó kamarai hangversenyét. Zenekedvelőink — mint mindig — úgy most is a legmagasabb fokú szellemi gyönyört nyújtották hallgatóságuknak s valóságos ovációt szereztek a maguk részére, ezt a nagy élvezetet és a zenekedvelők művészetét folytonos tapsokban méltányoló műértő közönség részéről. Az első szám Bazzini vonósnygyese volt, melyet Oszvald Ferenc, Maletter László, Girardi József és Zoller Nándor ritkaságú összhangban, bevégzett technikával adtak elő. Már e számnál felsugott a taps s nem csendesült le addig, míg az előadók egy részt meg nem ismételték az élvezetes előadásból. Az egyesület új songoráján játszott ezután Preuss Adolf három dalt; mondanunk sem kell, hogy azzal a művészi tökéletességgel és elementáris hatással, mely az ő songorajátékát jellemzi s mint ilyen, közönségünk kedvencévé tette. A hangverseny legkiemelkedőbb pontja volt az a négyes, melyet Schneider Istvánné és

Dorsch Pálné urhölgyek, Taky Gyula és Hoffer Károly adtak elő Rossini „Stabat mater“ oratoriumából a „Quando corpus“ - t hallottuk e művészi kvartettól s Schneider Istvánné remek szopránja Dorsch Pálné zengsetes altja a legszebb harmoniában egyesültek a mi Hofferünk híres tenorjával és Taky erőteljes basszusával. Végül az egyesület zenekara Lóhr Vilmos vezénylete alatt Judas-sohn „Serenade“-ját adta elő, melynél a fuvolarészt Thuma Vencel játszotta, remekül kezelvén fuvoláját. És ezzel véget ért a hangverseny, melyhez hasonlót többet is hallott ugyan már derék zenekedvelőinktől a vén „Hattyu“ nagyterme, de szebbet, jobbat, művészebbet még nem.

— **(A cipész és csizmadia betegségyelőző pénztár)** évi rendes közgyűlése tegnap délután 2 órára volt kitűzve a városháza közgyűlési termében. Mivel azonban a tagok csak lassan gyülekeztek s végre sem jelentek meg határozatképes számban, a közgyűlést megtartani nem lehetett s azt folyó hó 25-re (vasárnapra) délután 2 órára tűzte ki újból az elnökség.

— **(Szép vásár.)** Dacára, hogy ma Szentlőrincen és Szegzárdon is tartanak országos vásárt, a mi országos vásárunk mégis igen szép látogatottságnak örvend. Igen nagy benne az idegen forgalom s iparosaink, kereskedőink és kézműárosaink — pótvásár dacára is — jó üzleteket csinálnak. Az állatvásár szintén igen nagy; különösen szarvasmarhákban van nagy felhajtás, de a lóvásár is egészen elfoglalja a szokott területet. Egyszóval, bár az idő ugyancsak borongós, a vásár szép és sikerült is minden részében.

— **(A Bencur-féle szőlő-fászemzés.)** Az a nagy érdeklődés, mely a Bencur-féle szőlő-fászemzés iránt a pécsi vincellériskolában nyilvánult, arra az elhatározásra indította a feltalálót, hogy városunkban letelepedve, a helyes szőlőművelésből mint képzett szőlész, kellő oktatást adjon. Miután ez a szőlő-fászemzés az eddigi kísérletekből következőleg, az összes eddigi fáradságos és költséges eljárást végleg megszüntetni van hivatva, nem ajánlhatjuk eléggé polgáraink figyelmébe ezt a kedvező alkalmat kihasználni, a kellő felvilágosítás megszerzése végett. Miután a Bencur-féle szőlő-fászemzés kezelése személyes gyakorlatot igényel s mivel városunk jövője és a jólét csakis szőlőink helyrehozatalával biztosítható, nagyon ajánlatos volna, ha az előadói igénybe vennék, mert nem gondoljuk, hogy a városi szőlőtelepen alkalmazottak a telepen lévő munkálatok folytán ezen közóhajnak eleget tehetnének. Bencur ur elfogad megbízásokat lakásán. (Nepumuk utca 13. I. emelet.) Ezen új szemzési módszer iránt már a legfelsőbb körökben nagy érdeklődés nyilvánul, mert, mint tudomásunkra jutott, Darányi Ignác földművelési miniszter rendelete folytán hazánk szőlőszeti kapacitásai, valamint több vincellériskolai és szőlőtelepi igazgató fog a husvét ünnepek után városunkba érkezni, hogy a Bencur-féle szőlőfászemzést, gyakorlat útján elajánlva, szélesebb körben terjeszthessék. A miniszter ur gyors és üdvös rendelkezését csak méltányolni tudjuk s tiszta szívből kívánjuk, hogy az általános érdeklődést siker koronázza.

— **(Kirabolt boltok.)** Waltner Ignác és Lóvch Heszkel, zombai kereskedők üzletébe ismeretlen tettesek betörték és elvittek onnan 40 forint készpénzt és mintegy másfélszáz forint értékű ruhaneműt. A tettesek éjnek idején a boltok ajtaját feszítették fel és így szabad utat nyervén, behatoltak oda s ott, a hogy csak bírtak, úgy megrakodtak portékával s a bolti kasszát is feltörték s azt kiürítvén, odább álltak. A károsok csak reggelre vették észre a betörést, mikor a tettesek már messze jártak. Most nyomozza őket a csendőrség.

— **(Megőrült ember.)** Szerencsétlen sors érte Nagy Lajos, madocsi lakost. Nagy szerette a cimboráskedést és ezért gyakorta kereste fel a kocsmákat egy-egy pohár borért; de oly szerencsétlen természete volt, hogy a vendégek hamarosan összetűstek vele és nem egyszer meg is verték. A napokban két ízben esett meg vele ez a szerencsétlenség; egykor a Plehár féle kocsmában támadtak rá Törjék András és Möríc József, máskor meg az Ujhelyi-féle kocsmában verték meg Horvát János és Csekő József. S nagy előszeretettel a fejét és az arcát ütötték, bisonyára azért, hogy meg ne sántuljon. Nos hát es nem is történt vele, hanem sokkal nagyobb baj érte; megzavart az elméje a szenvedett agyrázkódás folytán és örülten szállították be a szegzárdi kózkórházba. A csendőrség pedig a verekedő embereket feljelentette a bíróságnak.

— **(Betörés.)** Özvegy Koch Györgyné, nagydoroghi lakos éléskamráját a napokban ismeretlen tettesek betörték és onnan 25 forint értékű szirt és husneműeket loptak el. A káros bejelentette az esetet az ottani csendőrségnek, de az ismeretlen betörőket még nem tudták kézrekeríteni.

— **(Ezüst forintosok — ólomból.)** A dunaföldvári csendőrség a nyomára jött, hogy Tutsek Ferencné Horváth Teréz hamis ezüst forintosokat hozott forgalomba. A hamis ezüst forintosok — ólomból készültek és egyet Berecki Istvánnak, kettőt pedig Szabó Istvánnak adott oda fizetés fejében Tutsekné, illetve a férje. Egy darabot megtaláltak az asszonynál is, a ki azt vallotta, hogy a négy hamis forintost az országúton találta és nem tudta, hogy nem jó pénsek. A csendőrség feljelentette az esetet a dunaföldvári járásbírósnak s most ott folytatják az ügyben a vizsgálatot.

— **(Visszafejlődés.)** Barcsi tudósítónk írja: Barcs szerencsés fekvéssel dicsekedhetik, megadott neki a természet mindent, mely előnyöket csupán ügyesen kellett kihasználni, hogy általa a fejlődő község rövidesen a kereskedelem gócpontjává legyen. A fejlődés a hetvenes évek elején kezdődött, folyton nagyobb és nagyobb utat törve magának. Rohamosan emelkedtek a különféle nyilvános és nem nyilvános ipar és kereskedelmi vállalatok. A déli vasut volt az uttörő, mely Barcsot megnyitotta a nagyvilágnak és még ma is a barcsi állomás mutatja fel a déli vasutnak Magyarország összes vonalain a legnagyobb és a legjövődelmesebb forgalmát. A nagy pénzügyesek látták Barcsnak óriási kereskedelmi fontosságát és jókor észrevették, hogy itt tanyát ütni nem reszkizott üzlet és így jöttek létre, a már az egész monarchiában ismertessé, felkeresetté vált közraktárak, (a nagy lezámitoló és pénzváltó bank tulajdona); így létesített a bécsi Union bank óriási faterlepet, mely sarkpontja lett később az egész szlavoniai faterlepeknek. A Bécsben székelt Drávagőzhajózási

vállalat (a mai délnémet Dunagőzhajózási társaság), a cs. kir. Dunagőzhajózási társaság, sőt magánosok hajói is árasztották el a Drávát. A párisi Societé d'Importation de Chéne, több millió költséggel párját ritkító fűrésztelepet és parquet gyárat állított föl. Ezek mind olyan tényezők, melyek semmi esetre sem maradhattak Barcsra hatás nélkül, nem is maradtak. Sajna azonban, itt is beállott az a szomorú tapasztalat, hogy minden akció után elmaradhatatlan a reakció és ez nálunk nagyon is korán állott be! A virulás, a fejlődés a 80-as évek végén megszűnt, és ha azonnal nem is hanyatlott, de előre semmi esetre nem ment fejlődésünk. Semmi különös körülmény nem járult e pangáshoz és mégis Barcs fontossága kezdett alább hagyni, forgalma is csökkent. Első volt az Unionbank, mely még 1895-ben felszedte a sátorfáját és ezzel az óriási faüzlet megszűnt, melylyel odalett azután 100—150 ember napi keresménye. — Rövidesen ezután beszüntette a Strickler-féle fafűrészgyár is üzemét, pedig ez a gyár is naponta legalább hatvan ember megélhetését biztosította. De ennél nagyobb rém is ijesztgett bennünket a „Societé“, megbízható forrásból vett információ szerint, utolsó évét tölti Barcsra, ez év őszén okvetlen beszünteti üzemét, ami olyan csapás lesz Barcsra, melyet feljajdulás nélkül el nem viselhet. Aki volt Barcsra és vett magának annyi fáradságot e virágzó telepet megnézni, annak fogalma lehet a felől, mily előnyös volt annak létesítése nemcsak Barcsra, hanem tágabb értelemben az egész vármegyére nézve. Már most ha a nagyok elmennek, miből éljenek meg a kicsik, mihez fogjanak azok, kik fiatal korukban itt letelepedtek, azóta családot alapítottak és a munkában talán már megöregedtek? Ezek a munkások fogják legjobban érezni Barcsnak visszafejlődését.

— **(Utonállás.)** Horváth Györgyné kálvária-utca 32. szám alatti lakosnő, tegnap délután Üssöghből jött hazafelé. A vasut mellett egy kicsit lepihent s ekkor Kerekes József és Foki János, rendőrségünk előtt már ismeretes suhancok, rátámadtak, elvették a nála levő pakkot, melyben élelmiszer és ruhanemű volt, sőt a zsebeit is kikutatták, hogy nem találnak-e nála pénzt. A kifosztott asszony feljelentésére Hermann rendőrkapitány ma elcsipte az utonálló suhancokat s azok most a börtönben ülnek.

— **(Egyházi és plébános.)** Megirtuk már, hogy Götz Sándor szegzárd-ujvárosi plébános egy napon a nála megjelent egyházfőzárta az ajtót és őt minden ok nélkül agyba-főbe ütötte s azután kilökte. Bock József egyházi a plébános ellen feljelentést tett; a szegzárdi kir. járásbírósnak a plébánost el is ítélte 50 forint pénzbírságra. A plébános azonban megboszlta magát az egyházfő: azzal vádolta be a hitközségi tanácsban, hogy őt megöléssel fenyegette. Ezért az egyházfőt a hitközségi tanács most állásától felfüggesztette.

— **(A paksi dinamitlopás tettesei.)** A minap megirtuk, hogy Pakson nagymennyiségű dinamitot loptak el. Most — mint tudósítónk írja — a csendőrségnek sikerült a tetteseket Fraszt József, Kohlmann Ferenc, Kovács Sándor paksi és Hómann György kéméni pékinások személyében ki-nyomozni. Vallomásuk szerint azon hitben

kövezték el a lopást, hogy majd jó pénzen eladhatják a veszélyes és ritka zsákmányt. Azonban csalódtak, mert csak V. Bese Sándor d.-szt.-györgyi lakos vett egy kis mennyiséget, hogy vele fatuskót robbantson ki a földből. A többi dinamitot az inasok részint a közel fekvő puszták határaiban gyujtották fel, részint elrejtették. A fiatal bűnösök most a paksi járásbírósa börtönében várják büntetésüket.

Pazar szép kivitelű valódi francia husvéti tojások és elegáns kivitelű Bombonierek oriai választékban, valamint kizárólag legfinomabb cukrászkészítmények u. m. új Mignon és egyéb dessert sütemények nemkülönben a legújabb Tortakülönlegességek Confect cukorkák stb. a legjutányosabb árért kaphatók Caffisch cukrászdában Pécsen, Király-utca a segélyező-egyleti palotának átellenében.

Minden alkalomra illő ajándéktárgyak, valódi és chinaezüstből a gondolható legnagyobb választékban, pazar szép legújabb és tartós kivitelben Schönewald Imre ékezer-gyárosnál Pécsen, Király-utca (Hattyu-épület) szerezhető be.

Művészet, irodalom.

○ **Ninette.** Szombaton Lecoq nehéz hangszerelésű operettje, a „Ninette” került színre a lehető legbotrányosabb előadásban az egy Pálffy Ninát kivéve, aki a címszerepet kellő temperamentummal és chic esen alakította, a többi szereplő valamennyi mintha csak arra esküdött volna össze, hogy megzöktetik a közönséget. Ez a szándékuk nagyon szépen sikerült, a mennyiben az előfelvonás után a telt nézőtér alaposan megrikkult, sorra szökődöttek a régi színházi habitűk nemcsak a legvastagabb trágárságok elől, a mikkel bőven van a darab spékelve, de a legrosszakaratúbb játék elől is, mely mintha csak arra irányult volna a szereplők részéről, hogy füttyökre provokálja a nagyközönséget. Emléknék bizony ez az előadás legkevésbé válik előnyére a tőlünk távozó Somogyi direktornak, akit úgy látszik, minden tőle megváló tagja gyűlöli és ez okozhatta azt a boszu-manővernek nevezhető infámisan gyalázatos előadást, melyről kritikát csak azért nem adunk, mert — kritikán alóli volt. (**)

○ **Vasárnapi előadások.** Az utolsó vasárnap délutáni félhelyezés előadás ebben a szezonban a társulat kardalosi és kardalosi járára ment, de olyan zsufoit ház előtt, melyre példát az egész elmúlt szezonban nem lehet találni. Még állóhelyre sem tudtak már sokan jegyet váltani, egyszóval megeseit az az egész idényben talán soha elő nem forduló eset, hogy a derék Berényi Janiky Miklós kiakaszthatta a táblát a pénztár fölé, hogy „minden jegy elfogyott.” Maga a fércelmény, amely színre került, nem érdemelte meg ugyan ezt a nagy látogatottságot, de megérdemelte a karszemélyzet. Különben még egy szerepváltozás is előfordult, a mennyiben Pálffy Nina nem lépett fel a helyette Thurzó Ilona játszotta el a szerepet a kapott érte nyílt színen is tapsokat. — Este az „Arany ember”-ben bucsuzott el a társulat. Az előadásnak legnagyobb érdekességét az kölcsönzött, hogy Angyal Ilka játszotta Atháliát — K. Breanay Anna régi szerepét — és helyette Polgárné adta Timeát. Angyal az ő művészi erejének és tudásának minden jelével játszotta meg a boszuálló Atháliát, úgy, hogy néha már attól féltünk, hogy tulzába esik; Polgárné az ő rokonszenves, meggyerő lényének szép tulajdonságait vitte harcba a sikerért s nem is eredménytelenül. Csiky a címszerepben,

Boross, mint Brazovics, Bihari, mint Kadisa őrnagy és Fűredi, mint Krisztyán Tódor igen jók voltak. Szinte a könyekig kacagtató volt a mi kedves jó komikánk, Bodroghiné, az öreg Zsófi mama szerepében. (→)

TÁVIRATOK.

— **A görög-török háború küszöbén.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Edhem pasa, a görög határon összpontosított török hadak főparancsnoka, parancsot kapott, hogy lépje át a görög határt s nyomuljon előre Larissa felé. A török csapatok ennek folytán holnapután már Larissa előtt fognak állni. A görög hadakat szigorúan utasította a király, hogy a határszélen kerüljék az összeütközést a török rendes csapatokkal. A görög hadügyminiszter a trónörökösrel és a thesszáliai katonai parancsnokkal állandó összeköttetésben van. A tegnapi macedoniai határviillongás miatt a hatalmak nagykövetei ma tanácskoznak Konstantinápolyban. A török kormány jegyzéket intézett a nagyhatalmakhoz, melyben értesíti őket, hogy azok az állítólagos bandák, a melyek Macedoniába betörték, nem portyázó felkelők voltak, hanem, mint utóbb kitűnt, rendes görög csapatok. A török kormány hangsúlyozza, hogy miután mind eddig hadüzenet nem történt, a török csapatok a betörőkkel szemben csak a defenzívára szorítkoztak.

Ilyen előzmények után a hadüzenet annál inkább várható legközelebbre, mert úgy a törökök, mint a görögök egyaránt felvonultatták már teljes hadikészültségüket a határszélre.

— **A kvótaügy fenyegető réme.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy és Lukács miniszterek vasárnap Bécsben tanácskoztak a kvótáról Badeni és Bilinszky osztrák miniszterekkel. Végleges megállapodásra most sem jutottak, de elhatározták, hogy a magyar kvótabizottság holnapi üléséből hívja fel az osztrák kvótabizottságot szóbeli tárgyalásra, amit husvét után kezdenek meg hét-hét tag kiküldésével. A szóbeli tárgyalásra kiküldött tagok közt ott lesznek okvetlenül magyar részről Széll Kálmán és Falk Miksa, osztrák részről pedig Schönborn gróf és Beer dr. — Ez a négy név is arra mutat, hogy a bizottságok szóbeli tárgyalásaitól sem várható eredmény, mert — mint leghitelesebb forrásból tudjuk — mindkét bizottság ragaszkodik a múlt évben elfoglalt álláspontjához. A kvóta kérdése tehát ez idő szerint úgy áll, hogy Bánffy adna harmincöt százalékos, Badeni pedig harminchatot kér, az osztrák kvótabizottság negyvenhat százalékos követel, míg a magyar bizottság egyelőre ellenez minden emelést.

— **Egy német herceg halála.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Frigyes Ferenc, mecklenburg-schweringi herceg tegnap este Cannesben szívizület hűdés következtében meghalt.

— **A német császár Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vilmos német császár folyó hó 21-én d. e. érkezik Bécsbe a Nordbahnhofba. A

német császár mellé diszszolgálatattételre Lobkovitz Rezső herceg, Neuhold ezredes és Schönburg-Hartenstein herceg, őrnagy rendeltettek ki. Április 22-én nagy katonai diszszemle lesz a Schmelzen, azután a német császár Drezdán át Baden-Badenbe utazik.

— **Utazó miniszterek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy báró ma reggel Bécsből Budapestre, Lukács pénzügyminiszter pedig Abbaziába utazott.

— **A soroksári gyilkos törvény előtt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A pestvidéki kir. törvényszék Rónay Kamill elnökletével ma kezdte meg Votapek-Tulipán Antal kettős gyilkosági bűnyének végtárgyalását. A tizenkilenc éves vádlott, aki különben kádárlegény, tavaly december 29-én követte el a kettős gyilkosságot Soroksáron. Bálint Mari, 15 éves cselédleányt azért, mert szemére hánytta, hogy tőle teherbe esett, és Napholz Sébestyén öt éves fiucskát. Bálint Mari távollevő gazdájának gyermekét, ki tanuja volt az esetnek, megfojtotta és mindkét hullát az udvaron levő kutba dobta. A végtárgyaláson a vádhatóságot Geguss Gusztáv kir. ügyész képviseli.

— **Pestmegye a kvóta ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun vármegye mai napon tartott közgyűlésében Prónay Dezső báró indítványára elhatározta, hogy a kvóta felemelése ellen külön feliratot intéz az országgyűléshez.

— **A Budapesti Újságírók Egyesületének közgyűlése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap d. e. 11 órakor tartotta meg évi közgyűlését, Károly-körut 11. szám alatti helyiségében. A közgyűlésen összesen 145 újságíró volt jelen.

Mikor Mikszáth Kálmán az egyesület elnöke helyét elfoglalta, a közgyűlés tagjai szünni nem akaró ovációkkal és tapssal fogadták. A lelkesedés csillapultával Mikszáth eszmékben gazdag beszéddel nyitotta meg a közgyűlést. Mindjárt beszédének humoros megnyitó szavaival nagy derűtségre indította a jelenvoltakat. »Szilágyi Dezső, legnagyobb szónokunk mondta, — így kezdé beszédét — hogy a legszebb beszéd sem nyom annyit a világ-egyetemben, mint egy bolha teste. És ez szerencse! Mert ha csak annyit nyomna is mindegyik, mint egy bolha teste, azóta behorpadt volna a föld a rettenetes súlytól, mely Magyarországon reá nehezednék. A magyar ember születésekor egy a keresztelőjén elmondott beszéddel vezettetik be az életbe és a világból való kivonulásakor is egy beszéddel vezetik ki az életből. De ezeket legalább, még, — vagy már — nem hallja. A mi pedig a két véghatár közé esik, az a beszédek valóságos életem át, esküvőknél, ebédeknél, tanácstermekben és mindenütt, a hol valamit végeznie kell. E beszélési ragálylyal kíván ezuttal foglalkozni. Kedvenc foglalkozása, a belletrisztika arra indítja, hogy felidézze tagtársai emlékeztébe az egyesület legfontosabb eseményeit, a fészekrakás gondjait. Az egyesületek is öregszenek, ezeknek is a legszebb időszakuk a gyermekkoruk. Mikor megokosodnak az időkben, szívesen merítik legédesebb emlékeiket innen. Az egyleti élet friss buzgalma, poezise lüktet e gondolatban. Hogy nőttünk lassan, lassan... Hogy örültünk az első butornak, az első baráti vacsorának, melyet együtt töl-

töttünk el a saját asztalunknál és az első bajnak, melyet el kellett igazítani. (Zajos tetszés.) Szép szavakban ecseteli azt a lelkes, baráti érzést, bensőséget, mely az egyesület falai közt honol. Majd így folytatja: »Fölmerültek hangok és tanácsok, olyan értelemben, hogy az újságírók ne politizáljanak. Egy jeles író szólott így s egy másik előkelő hirlapíró, a ki még talán előkelőbb mint politikus, levélben írt ilyenformán. De vajjon a politikus sugott-e az írónak? Mert mi ártatlanabb lehet a világon, mint egy kapucinerező újságíró? (Zajos derűtség.) Az újságírók ne politizáljanak — ugymond — mert a mit mint testület elhatároztak, mint egyének meg nem tarthatják. Ez a tanács helyes, nekünk szólt, de nem minket illet, mert a politikát mi is kizárjuk. Hanem igenis megkísértettük és minden alkalommal megkísértjük saját érdekeinket megvédeni még ha a politika megjéit kellene is érintenünk. (Zajos helyeslés és taps.) Mert az ember vízbeugrik fulladozó gyermekét megmenteni, még ha figyelmeztetik is, hogy nincsenek uszóhártyái és kopolyui. Jól tudjuk mi azt, hogy azok a nagy papirlepedők a sajtó, nem mi munkások. Azok mennek, bűbörögnek a rendelkezésük szerint és a mi lelkünk, szellemünk fekete betűkbe kuporodva ül rajtuk, az ő intenciók szerint. A praktikus élet így mutatja. Az egyén elszaporodik, a papirlepedő az ur. Ő az erő. Mi futjuk bele, — megy, ront, hódít, zuz és épít, de vissza nem tér. Az ódium, a mit okozott, az viztér és az egyénekhez kopogtat be. Az ódium a mienk. (Zajos tetszés.) De jól van-e ez így? Igazság e ez? És így kell-e ennek maradnia örökre? Ezek a nagy problémák. Szabad-e nekünk igyekeznünk, hogy a szellemi munkások társulás útján fokozzák a maguk egyéni jelentőségét, erejét és fajsúlyát a közönséggel és ha kell a papirlepedőkkel szemben is? Sohasem fogom elismerni, hogy önök csak kapucinerezzenek. És hamar végigröpült a világon Bismarck fitymáló megjegyzése, hogy: »egy cikk egy egyént jelent«, nem licitálók még lejjebb, hogy ellenben az egyének lepedőjük nélkül nem jelentenek még egy cikket sem!« (Zajos tetszés és derűtség.) Ezután nagy hatással vázolta az egyesület lefolyt évi működését. A nagyhatású beszéd után **Vész József** mondott beszédet, majd pedig **Szatmári Mór** terjesztette elő titkári jelentését. A tisztújításon elnökké újra **Mikszáth Kálmán**, alelnökké **Veigelsberg Leó**, **Hoitsy Pált** és **Kenedi Gézá**t választották meg.

— **A Petőfi társaság ülése.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) A Petőfi társaság vasárnap délelőtt 11 órakor **Bartók Lajos** elnöklete alatt felolvasó ülést tartott az akadémia kis termében. A hallgatóságban ezután is az irodalomkedvelő hölgyközönség volt többségben. A felolvasások sorát **Ferenczy József dr.** nyitotta meg, a ki **Komócsy Józsefnek**, a gyöngéd, ötletes, örökké vidám poétának költészetét jellemezte, s ennek kapcsán néhány szép, eddig ismeretlen hátrahagyott versét olvasta fel, ezután pedig **Jakab Ödön** „Az öreg férj“ című novelláját olvasta fel tetszés közt. Végül **Torkos László** olvasta fel **Lampáth Gézá**nak két sikerült versét.

— **Bartha Miklós jelöltsége.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) **Bartha Miklós** terjesztett ama híresztelés, hogy a szigetvári jelöltségről visszalép, minden alapot nélkülöző tentenciózus koholmány. Ugron, **Holló, Fürster Aurél, Szederkényi Nándor, Lovászy Márton, Várady Károly dr., Fényfy Kálmán** lementek a szigetvári kerületbe.

2037. sz.
tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Mammel József** hidori lakos végrehajtatónak **Loschan Györgyné** szül **Kerner Magdolna**, végrehajtást szenvedő ellen a hitelezők összes tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, **Mammel József** mint az árverési feltételeket meg nem tartó és késedelmes vevő ellen, **Hidor község** határában fekvő a hidori 41. sz. tjkvben felvett 59 hrsz. 40 sz. házból urbéri illetőségéből alperesnőt illetett felére 367 frt, úgy a hidori 54. sz. tjkvben felvett 240 hrsz. fekvőségéből alperesnőt illetett felére 106 frt becsár, mint kikialtási ár mellett az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi Május hó 3. napján d. e. 10 órakor **Hidor községben** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 36 forint 70 krajcár és 10 forint 60 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsozogatni.

Pécsett, 1897. évi február hó 18. napján.
A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.
Lukrits István
kir. táblai bíró.

7748. sz.

alisp. 1897.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

Baranyavármegye közuti alapja terhére folyó évben végrehajtható alábbi

ut- és műtárgy építési munkálatok

biztosítása iránt 1897. évi április hó 24-én d. e. 10 órakor hivatalos helyiségemben zárt írásbeli ajánlatok útján verseny tárgyalást tartok.

A biztosítandó munkálatok a következők:

1. **A monostor-szt.-istváni törvényhatósági közút** 2907—6607. km. közötti szakaszának kiépítése, előirányzati költség: 28768 frt 65 kr.
2. **A keskend-hercegszöllősi törvényhatósági közút** 0—4.744 és a **bellye-batinai törvényhatósági közút** 16.918—18.130 km. közötti szakaszainak kiépítése, előirányzati költség: 57199 frt 61 kr.
3. **A bellye-batinai törvényhatósági közút** 5.060—9.260 km. közötti szakaszának kiépítése; előirányzati költség: 46625 frt 17 kr.
4. **A hird-szászvári törvényhatósági közút** 14.917—16.455 km. közötti szakaszának kiépítése; előirányzati költség: 9385 frt 54 kr.
5. **A szászvár-mágoesi törvényhatósági közút** 7.211—10.321. km. közötti szakaszának kiépítése; előirányzati költség: 27985 frt 59 kr.

Az 1. és 2. alatti munkálatok csak együttesen adatnak ki, miért is ezekre csak együttes ajánlatok fogadtatnak el. A többi 3. 4. és 5. alatti munkálatokra külön-külön ajánlatok teendők.

Felhívom vállalkozni óhajtókat, hogy sajátkezüleg aláírt szabályszerű ajánlataikat, melyekben az árendemény, esetleg felülfizetés százalékban számmal és betűvel kiírva kitüntető, 5% óvadékképes bánatpénzzel (értékpapirral) felszerelve, a verseny tárgyalás kezdetéig **Kosztits Kamill vármegyei főjegyzőnél** (székház I. emelet) adják be.

A fenti munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a **kir. államépítészeti hivatalnál** (Mária-utca) a hivatalos órákban betekintheők.
Pécsett, 1897. évi április hó 10-én.

Szily László

Baranyavármegye alispánja.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

cs. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

Üzlet-áthelyezés!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy 15 év óta fenálló

férfi-szabó üzletemet

április hó elején **Eerencziek-utca 8-ik szám alá** (ösv. Hermann-féle házba) helyeztem át.

Nagy raktárt tartok

kész férfi- és gyermek-öltönyökből

valamint mindenféle bel- és külföldi **gyapot kelmékből.**

Továbbá elvállalok öltönyöket mérték szerinti elkészítésre is. Midőn még bátor vagyok megjegyezni, hogy **ujabban a szabászatot** Budapesten és külföldön huzamosabb ideig tanulmányoztam s így a legkényesebb igényeknek is képes vagyok megfelelni, —

magamat és új vállalatomat a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlva vagyok teljes tisztelettel

FRIM JAKAB

férfi-szabó, Ferencziek-utca 8. sz.

Minták kívánatra házhoz küldetnek.

Üzlethelyiség Ferencziek-utca 8. sz.

9424. sz.

tkv. 1896.

Arverési h detmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Briesz Mihályné baranyavári lakos végrehajtónak Barics Stipán baranyavári lakos végrehajtást szenvedő ellen 20 frt 39 kr. perkölttség és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Baranyavár özségben fekvő a 30. sz. tjkvben felvett 34. hrsz. 34. sorsz. a házra és belsőégre és így Bánác Andria, Zdelár Pávóné szül. Borics Treszka társulajdonosok illetőségére is 228 frt, a baranyavári 900 sz. tjkvben felvett 375 b. hrsz. egész ingatlanra s így Zsivakovics Iván és Barics Márk illetőségére is 86 frt; — a baranyavári 901. sz. tjkvben felvett 1211. hrsz. ingatlanra s így a végrh. törv. 156 § a alapján Bánác Andrászt illető részére is 174 frt; — a baranyavári 953. sz. tjkvben felvett 1—4 7—8. rdsz. a ingatlanokból álló telki birtokára 1020 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi május hó 1 én d e. 10 órakor Baranyaváron, a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 22 forint 80 krajcárt 8 forint 60 krajcárt 17 forint 40 krajcárt, és 102 forintot készpénzben vagy az 1881 ik évi 60-ik törvény cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-dik évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál 1896. évi december hó 23-ik napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

Nincs többé szükség vegyi festészetre.

Mindenki festhet minden színben és árnyalatban ruhát és fehérneműt

15 perc alatt.

Korszakalkotó találmány 500% megtakarítással.

Maypole Soap

angol festő-szappan,

legújabb találmány házi festésre, fest minden színben és árnyalatban. Tizenöt perc alatt mindenki egy kevés forró vízzel és ezzel az angol festő-szappannal ruhát, bluzt, függönyt, zsebkendőt, selyem- és cérna-keztűt, inget, harisnyát, gallért, selyem-szöveteket, szalagot, csipkét, atlaszt, bársonyt, struc-tollat, hancs-kalapot stb. megfesthet. A festés színtartó és nem fakul. Minden ruhát újja és modernné varázsol. Méregmentes és a szövetet nem rongja. Egy darab 40 kr. (fekete 50 kr.) és ezzel egy női blouze megfesthető. Minden darabhoz használati utasítás van mellékelve

Szabadalmazott az egész világon.

The Maypole Company Limited, London.

Vezérigynöksége: Budapest, Bálvány-utca 5. sz.

Főraktár:

Mértey Testvérek-nél,

Budapest, Váci-körút 20. szám.

Pécsett kapható: Karres és Gelteh cégnél

7097. sz.

Tkv. 1897

Hirdetmény.

Bodony községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadtván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, akik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1897. évi Oktober hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1897. évi Oktober hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényöket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1897. évi Oktober hó 20-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék tkvi hatóságánál.

Pécsett, 1897. évi márczius hó 29-én.

Lukrits István

kir. táblai bíró.